

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

МЕТОДИКА

за определяне на санкциите и глобите, налагани по Закона за защита на конкуренцията

(Обн. ДВ, бр. 51 от 18 юни 2021 г., изм. и доп. ДВ, бр. 49 от 29 май 2026 г.)

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. В настоящата методика се определят методите, които Комисията за защита на конкуренцията (КЗК) прилага при определяне на имуществените санкции, глобите, периодичните имуществени санкции и периодичните глоби, налагани на предприятия, на сдружения на предприятия или на физически лица за извършените от тях нарушения по Закона за защита на конкуренцията (ЗЗК).

Чл. 2. При определяне на конкретните размери на санкциите КЗК взема предвид тежестта и продължителността на нарушението, както и смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, като не може да превиши максималния размер, определен в ЗЗК.

Чл. 3. В съответствие с принципите на безпристрастност и правна сигурност във всяко свое решение, с което налага санкция на предприятие, на сдружение на предприятия или глоба на физическо лице, КЗК излага конкретните си мотиви относно индивидуализацията на наказанието.

Чл. 4. Имуствените санкции и глобите по ЗЗК имат за цел да накажат нарушителя, да го възпрат от повторно извършване на нарушението (специална превенция) и да предотвратят извършването на нарушения от други предприятия, сдружения на предприятия или физически лица (обща превенция). Периодичните имуществени санкции и периодичните глоби се налагат с цел да се принуди нарушителят да преустанови нарушението.

Чл. 5. В съответствие с принципа на пропорционалност конкретните размери на имуществените санкции, глобите, периодичните имуществени санкции и периодичните глоби не следва да надхвърлят необходимото за ефективното наказване на нарушителя и за постигане на достатъчен възпиращ ефект (превенция).

Чл. 6. За да се постигне достатъчен възпиращ ефект, конкретните размери на имуществените санкции, глобите, периодичните имуществени санкции и периодичните глоби следва да надвишават възможните противоправни стопански облаги, които могат да бъдат придобити в резултат на нарушението. Този принцип се прилага само когато е възможно изчисляването на размера на тези стопански облаги, като КЗК не е задължена да извършва такива изчисления.

Чл. 7. При определяне на конкретните размери на имуществените санкции, глобите, периодичните имуществени санкции и периодичните глоби КЗК осигурява достатъчна степен на прозрачност и предвидимост. Едновременно с това обаче КЗК не прилага автоматични аритметични методи за определяне на санкциите с оглед предотвратяване възможността на нарушителите да изчислят предварително точния размер на санкцията, която би им била наложена, с цел да калкулират този размер като „разход нарушение“.

II. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ ЗА НАРУШЕНИЯ ПО ГЛАВИ ТРЕТА И ЧЕТВЪРТА ОТ ЗЗК ИЛИ ПО ЧЛ. 101 ИЛИ 102 ОТ ДФЕС

Прилагане на двустепенен метод

Чл. 8. Имуществените санкции за нарушения по глави трета или четвърта от ЗЗК или по чл. 101 или 102 от ДФЕС се определят при прилагане на двустепенен метод, като най-напред се индивидуализира основният размер на санкцията, който след това се увеличава или намалява при наличие на отегчаващи или смекчаващи отговорността обстоятелства.

Определяне на основния размер на санкцията

Чл. 9. (1) КЗК определя основния размер на санкцията въз основа на стойността на продажбите, реализирани от предприятието на територията на определения съответен и/или засегнат пазар, през последната финансова година от участието му в нарушението.

(2) КЗК изчислява стойността на продажбите, като взема предвид реализираните от предприятието нетни¹ приходи от продажби на съответните продукти (стоки, услуги или продукция), които са пряко или косвено² засегнати или биха могли да бъдат засегнати от нарушението.

(3) В случаите, когато предприятието няма приходи по ал. 2, КЗК изчислява стойността на продажбите въз основа на общите приходи от извършваната от предприятието дейност.

(4) КЗК определя основния размер на санкцията като процент от стойността на продажбите в зависимост от тежестта на нарушението, както следва:

1. за леките нарушения – до 8 % от стойността на продажбите;
2. за не особено тежките нарушения – до 12 % от стойността на продажбите;
3. за тежките нарушения – до 15 % от стойността на продажбите.

(5) За нарушение, извършено от сдружение на предприятия, което е свързано с дейността на членовете му, комисията налага имуществена санкция на сдружението в размер до 10 % от сумата на общия оборот на всеки член на сдружението, който развива дейност на пазара, засегнат от нарушението, за предходната финансова година, като:

1. при определяне на основния размер на санкцията въз основа на оборота на членовете на сдружението комисията прилага правилата по предходните точки;

2. в случаите, когато се налага санкция не само на сдружение, но и на неговите членове, оборотът на неговите членове, на които е наложена санкция, не следва да се взема предвид при изчисляването на санкцията на сдружението;

3. в решението по чл. 9, ал. 4, с което комисията се произнася по чл. 60, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗК, комисията индивидуализира предприятията, чиито представители са били членове на управителните или контролните органи на сдружението, както и всички негови членове, осъществявали дейност на пазара, на който е извършено нарушението, и определя каква би била имуществената им отговорност, в случай че сдружението не е в състояние да изпълни своето задължение.

¹ КЗК взема предвид стойността на продажбите преди облагане с ДДС и други данъци, свързани с продажбите

² Такъв може да бъде случаят на хоризонтални споразумения за определяне на цени на покупка на продукт, който служи като суровина или материал за производството на друг краен продукт.

(6) За нарушение, извършено от сдружение на предприятия, което не е свързано с дейността на членовете му, в случай че то не реализира приходи от продажби, КЗК определя основния размер на санкцията в зависимост от тежестта на нарушението, както следва:

1. за леките нарушения – основният размер на санкцията е до 51 129,19 евро (съгласно чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ));

2. за не особено тежките нарушения – основният размер на санкцията е до 76 693,78 евро (съгласно чл. 12 и чл. 13 от ЗВЕРБ);

3. за тежките нарушения – основният размер на санкцията е до 102 258,38 евро (съгласно чл. 12 и чл. 13 от ЗВЕРБ).

(7) Оценката на тежестта на нарушението се извършва за всеки конкретен случай, като се вземат предвид всички релевантни обстоятелства, като географски обхват на нарушението, общият пазарен дял на предприятията, участници в нарушението, на съответния и/или на засегнатия пазар, степента на засягане на конкуренцията на съответния и свързаните пазари и други обстоятелства, според случая:

1. за леки нарушения се считат случаите на вертикални ограничения на конкуренцията, които обхващат малък географски район или засягат ограничен кръг предприятия или потребители, както и експлоатативните злоупотреби с господстващо положение, които обхващат относително малък географски район или засягат интересите на ограничен кръг потребители;

2. за не особено тежки нарушения се считат хоризонталните ограничения на конкуренцията, които не са „картели“, вертикалните ограничения на конкуренцията, експлоатативните злоупотреби с господстващо положение, както и стратегическите злоупотреби с господстващо положение, които не водят или не биха могли да доведат до затваряне на пазара или до изключване на конкуренти от пазара;

3. за тежки се считат тези нарушения, които оказват или биха могли да окажат значително и трайно във времето въздействие върху конкурентната среда на съществена част от националния пазар (§ 1, т. 16 от ДР на ЗЗК); такива са случаите на картели, както и повечето случаи на стратегически злоупотреби с господстващо положение.

(8) Продължителността на нарушението се оценява от КЗК, като основният размер на санкцията се умножава с коефициент за продължителност:

1. за нарушения с продължителност под една година – коефициентът за продължителност е равен на 1;

2. за нарушения с продължителност над една година – коефициентът за продължителност е равен на броя на годините на участие на предприятието/сдружението на предприятия в нарушението, като периоди на участие, по-кратки от шест месеца, ще се отчитат от КЗК за половин година, а периоди, по-дълги от шест месеца, но по-къси от една година, ще се отчитат за пълна година.

Отегчаващи или смекчаващи отговорността обстоятелства

Чл. 10. Отегчаващи обстоятелства:

1. в случаите на извършване на същото или подобно нарушение, установено от КЗК, друг национален орган по конкуренцията на държава – членка на ЕС или ЕК, основният размер на санкцията може да бъде увеличен с до 100 % за всяко установено такова нарушение;

2. в случаите, когато предприятието/сдружението на предприятия е играло роля на инициатор, лидер или подбудител за извършване на нарушението или е упражнявало принуда спрямо други предприятия да се включат в нарушението, основният размер на санкцията може да бъде увеличен с 25 %;

3. основният размер на санкцията може да бъде увеличен с по 10 % за всяко установено отегчаващо отговорността обстоятелство, като например:

а) неоказване на съдействие или възпрепятстване на КЗК при извършване на нейното проучване или противопоставяне на проучването;

б) предлагане или даване на „обезщетение“ или „компенсация“ на други предприятия за включването им в нарушението;

в) други в зависимост от конкретния случай.

Чл. 11. Смекчаващи обстоятелства: основният размер на санкцията може да бъде намален с по 10 % за всяко установено смекчаващо отговорността обстоятелство, като например:

1. прекратяване на нарушението веднага след намесата на КЗК, като това обстоятелство не се прилага в случаите на картели;

2. пасивно поведение на предприятието или сдружението, изпълняване на твърде ограничена роля в нарушението или възприемане на стратегията „следване на лидера“;

3. оказване на ефективно съдействие на КЗК извън обхвата на програмата за освобождаване от санкция или намаляване на санкция и задължението за съдействие по ЗЗК;

4. предприемане на мерки за ограничаване на вредните последици от нарушението, като например предоставяне на доброволно, своевременно и съразмерно обезщетение на засегнати субекти за причинените им вреди;

5. други в зависимост от конкретния случай.

Увеличение за възпиращ ефект

Чл. 12. (1) Санкцията за предприятие или сдружение на предприятия, извършило нарушение по чл. 101 или 102 от ДФЕС, се определя от КЗК с увеличение за възпиращ ефект до 25 % от основния размер.

(2) С оглед необходимостта да се гарантира, че санкциите имат достатъчен възпиращ ефект, комисията може да увеличи с до 25 % основния размер на санкцията, наложена на предприятия, когато:

1. предприятията имат приходи от друга дейност, които надвишават със 100 % приходите от продажби на продукти (стоки, услуги или продукция), които са пряко или косвено засегнати или биха могли да бъдат засегнати от нарушението, или

2. когато размерът на приходите, постигнати в резултат на нарушението (в случай че могат да бъдат изчислени), надвишават със 100 % определената от комисията санкция.

Законов максимум на санкцията за предприятие

Чл. 13. (1) Ако размерът на санкцията превиши максималния законов размер от 10 % от общия оборот на предприятието или от сумата на общия оборот на всеки член на сдружението на предприятия, който развива дейност на пазара, засегнат от нарушението, за предходната финансова година, санкцията се намалява до законовия максимум.

(2) Под общ оборот следва да се има предвид общият световен оборот на предприятието или сдружението на предприятия.

(3) Световен е оборотът, реализиран от предприятието на всички територии, на които развива дейност.

Отговорност на лице, упражняващо контрол и презумпция за решаващо влияние

Чл. 14. (1) Имуществените санкции за нарушение по чл. 15 или 21 от ЗЗК или по чл. 101 и 102 от ДФЕС съгласно ал. 14 на чл. 100 от ЗЗК могат да бъдат наложени с решение на комисията на лице, което пряко или чрез други лица упражнява контрол върху предприятието нарушител.

(2) За тази цел не е необходимо лицето, което упражнява контрол върху предприятието нарушител, да е знаело или участвало в извършеното нарушение.

(3) Едно лице упражнява контрол върху предприятието нарушител, когато въз основа на икономическите, организационните и правните връзки между тях може да се установи, че:

1. лицето има решаващо влияние върху предприятието нарушител, и
2. лицето действително е упражнило това влияние.

(4) Хипотезата на ал. 3 се прилага и по отношение на участниците в обединение, когато нарушителят представлява обединение от две или повече предприятия, независимо от правната му форма.

(5) Когато едно лице притежава над 90 % участие в капитала на предприятието нарушител, се приема, че е налице решаващо влияние и не е необходимо да се доказва упражняването му. Това не изключва възможността това лице да докаже, че в конкретния случай същото не е упражнявало решаващо влияние върху предприятието нарушител.

Налагане на санкция на правопреемник

Чл. 15. (1) Имуществените санкции за нарушение по чл. 15 или 21 от ЗЗК или по чл. 101 и 102 от ДФЕС съгласно ал. 14 на чл. 100 от ЗЗК могат да бъдат наложени от комисията на правопреемник на нарушителя, ако се установи, че:

1. предприятието нарушител е престанало да съществува като юридически субект вследствие на преобразуване, или

2. предприятието нарушител прехвърли дейността, с която е извършено нарушението, или тя започне да се извършва от друг оператор при обстоятелства, които попадат извън обичайните пазарни условия и които могат да бъдат обяснени единствено с опит да бъде избегната отговорност за извършените нарушения.

(2) В случай че горните обстоятелства се установят в хода на производството, комисията налага имуществените санкции на правопреемник с решение на основание чл. 60, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 77, ал. 1, т. 2 от ЗЗК.

**III. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ ЗА НАРУШЕНИЯ ПО
ГЛАВА ПЕТА ОТ ЗЗК**

Чл. 16. Имууществените санкции за нарушенията по чл. 100, ал. 1, т. 2 – 5 от ЗЗК се определят въз основа на общия оборот на предприятието, изчислен по реда на чл. 25, ал. 4 от ЗЗК, в зависимост от тежестта на нарушението, както следва:

1. за леки нарушения – до 5 % от общия оборот на нарушителя;
2. за не особено тежки нарушения – до 7 % от общия оборот на нарушителя;
3. за тежки нарушения – до 10 % от общия оборот на нарушителя.

Чл. 17. (1) Тежестта на нарушението се оценява от КЗК на индивидуална основа, като се вземат предвид всички релевантни обстоятелства на конкретния случай, като:

1. леки са нарушенията, които не са довели и не биха довели до промяна в структурата на пазара от гледна точка на търсенето и предлагането; такива операции биха били разрешени безусловно от комисията, ако бяха своевременно нотифицирани;

2. не особено тежки са нарушенията, които не са породили съществени промени в конкурентната среда на съответен пазар и не са ограничили ефективната конкуренция; КЗК вероятно би разрешила концентрацията, ако беше нотифицирана;

3. тежки са нарушенията, които са довели или биха довели до значителна промяна в структурата на пазара от гледна точка на търсенето и предлагането и са въздействали или биха въздействали отрицателно върху ефективната конкуренция на съответен пазар; това са концентрации, които КЗК би разрешила при определени условия или би ги забранила.

(2) Преценката относно тежестта се прави въз основа на следните фактори:

1. пазарното положение на предприятията участници преди и след концентрацията, като се преценява дали в резултат на концентрацията предприятието ще установи, или засили господстващото си положение;

2. структурата на пазара и настъпили в резултат от концентрацията промени; по-специално, намалил ли е броят на конкурентите;

3. отражение на концентрацията върху поведението на останалите участници на пазара; по-конкретно, довела ли е концентрацията до установяване или засилване на координационни ефекти между участниците на съответните пазари;

4. промяна на условията на търсене и предлагане на съответния пазар в резултат от концентрацията, включително по отношение на достъп до снабдяване и до пазари за реализация на съответните стоки и услуги;

5. повишават ли се бариерите за навлизане на съответния пазар вследствие на концентрацията;

6. промяна в качеството и цените на предлаганите стоки и услуги от участниците в концентрацията и другите предприятия на пазара; дали са повишени съществено и трайно цените, с което се засягат ефективната конкуренция и потребителите;

7. продължителност на нарушението.

Чл. 18. (1) Независимо от тежестта и продължителността на нарушението при определяне на санкцията следва да се отчитат и смекчаващи и отегчаващи отговорността за извършеното нарушение обстоятелства, които намаляват или увеличават размера на санкцията.

(2) Отегчаващи отговорността обстоятелства могат да бъдат:

1. повтарящо се нарушение от същия вид от същото/ите предприятие/я;
2. отказ за съдействие или опити за препятстване проучването на комисията;

3. други обстоятелства специфични за конкретното нарушение.

(3) Смекчаващи отговорността за извършеното нарушение обстоятелства са например:

1. нарушения, осъществени в резултат от пропуск или неумишлено;
2. ефективно сътрудничество на предприятието в процеса на проучване;
3. други обстоятелства в зависимост от конкретния случай.

IV. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ ЗА НАРУШЕНИЯ ПО ГЛАВА СЕДМА ОТ ЗЗК

Чл. 19. При определяне размера на санкцията по глава седма от ЗЗК КЗК взема предвид тежестта и продължителността на нарушението, както и смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, като санкцията не може да превиши максималния размер, предвиден в ЗЗК.

Чл. 20. (1) Имуществената санкция се определя въз основа на размера на нетните приходи от продажби на предприятието нарушител, посочени в годишния финансов отчет.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) Санкцията се определя въз основа на размера на нетните приходи от продажби по ал. 1, реализирани през финансовата година, предхождаща постановяването на решението на КЗК.

(3) В случаите, когато предприятието не е изготвило финансов отчет за предходната финансова година, се взема предвид последният заверен финансов отчет.

(4) В случаите, когато предприятието е извършило нарушението преди приключване на първата финансова година от започване на дейност, се вземат предвид реализираните от него приходи от продажби за последния период преди постановяване на решението на КЗК, за който може да представи отчет.

(5) Имуществените санкции за нарушенията по глава седма от ЗЗК се определят в основен размер в зависимост от тежестта и продължителността на нарушението, както следва:

1. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) за леки нарушения – до 2 % от размера на нетните приходи от продажби по ал. 1;

2. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) за не особено тежки нарушения – до 5 % от размера на нетните приходи от продажби по ал. 1;

3. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) за тежки нарушения – до 10 % от размера на нетните приходи от продажби по ал. 1.

(6) В случаите, когато няма данни за реализирани нетни приходи от продажби на предприятието нарушител за предходната финансова година, с оглед особеностите на конкретния случай и в зависимост от тежестта на нарушението КЗК определя основен размер на санкцията, както следва:

1. за леки нарушения – до 5 112,92 евро (съгласно чл. 12 и чл. 13 от ЗВЕРБ);

2. за не особено тежки нарушения – до 15 338,76 евро (съгласно чл. 12 и чл. 13 от ЗВЕРБ);

3. за тежки нарушения – до 25 564,59 евро (съгласно чл. 12 и чл. 13 от ЗВЕРБ)

(7) По смисъла на чл. 20, ал. 5 и 6:

1. леки са нарушенията, извършени еднократно или в условията на продължителност, но за кратък период от време, при които неблагоприятните правни последици водят до минимален негативен ефект върху конкуренцията;

2. не особено тежки са нарушенията, извършени еднократно или в условията на продължителност за сравнително дълъг период от време, при които неблагоприятните правни последици водят до по-значителен негативен ефект върху конкуренцията;

3. тежки са нарушенията, извършени еднократно или в условията на продължителност за значителен период от време, при които неблагоприятните правни последици водят до съществен негативен ефект върху конкуренцията.

Чл. 21. При определяне размера на санкцията КЗК взема предвид следните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства:

1. Смикчаващи отговорността обстоятелства:

а) предприемане на действия за преустановяване на нарушението веднага след намесата на КЗК или след сигнал от страна на засегнатите лица;

б) предприемане на мерки за ограничаване на вредните последици от нарушението, като например предоставяне на доброволно, своевременно и съразмерно обезщетение на засегнатите субекти за причинените им вреди;

в) действията на нарушителя са били провокирани от засегнатия от нарушението;

г) незначителен размер на причинените в резултат на нарушението вреди или малка вероятност от настъпването им;

д) активно съдействие от страна на нарушителя по време на разследването извън обхвата на задължението за съдействие по ЗЗК;

е) други съобразно конкретния случай;

2. отегчаващи отговорността обстоятелства:

а) възпрепятстване проучването на комисията (нарушителят е прикрил самоличността си или адреса си);

б) нарушителят извършва нарушение в едногодишен срок от влизане в сила на решение на комисията, с което е наказан за същото по вид нарушение – в този случай основният размер на санкцията може да се увеличи с до 100 % за всяко установено нарушение;

в) нарушителят има сходни прояви в миналото (извършил е друго нарушение по глава седма от ЗЗК);

г) нарушението създава опасност или уврежда живота или здравето на потребителите;

д) последиците от нарушението обхващат широк кръг потребители (например при имитация на широко известен сред потребителите продукт, предназначен за масова употреба) или значителна част от пазара в географско отношение;

е) други съобразно конкретния случай.

V. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ ЗА НАРУШЕНИЯ ПО ГЛАВА СЕДМА „Б“ ОТ ЗЗК

Чл. 22. (Доп. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) (1) При определяне размера на санкцията на купувач на селскостопански и хранителни продукти за нарушение на забраните по чл. 37б и 37в от ЗЗК комисията взема предвид тежестта и

продължителността на нарушението, както и смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства. Санкцията не може да превиши максималния размер, предвиден в ЗЗК.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) Имуществената санкция се определя въз основа на размера на нетните приходи от продажби на предприятието нарушител, съгласно годишния финансов отчет, реализирани през финансовата година, предхождаща постановяването на решението на КЗК. В случаите, когато предприятието не е изготвило финансов отчет за предходната финансова година, се взема предвид последният заверен финансов отчет.

(3) Имуществените санкции за нарушенията по глава седма „б“ от ЗЗК се определят в зависимост от тежестта и продължителността на нарушението, както следва:

1. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) за леки нарушения – до 3% от нетните приходи от продажби от всички селскостопански и хранителни продукти на предприятието нарушител, но не повече от 2 % от общия размер на нетните приходи от продажби за съответната финансова година съгласно ал. 2;

2. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) за не особено тежки нарушения – до 7 % от нетните приходи от продажби от всички селскостопански и хранителни продукти на предприятието нарушител, но не повече от 5 % от общия размер на нетните приходи от продажби за съответната финансова година съгласно ал. 2;

3. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) за тежки нарушения – до 15 % от нетните приходи от продажби от всички селскостопански и хранителни продукти на предприятието нарушител, но не повече от 10 % от общия размер на нетните приходи от продажби за съответната финансова година съгласно ал. 2.

(4) По смисъла на ал. 3:

1. леки са нарушенията, при които неблагоприятните правни последици водят до минимален негативен ефект върху доставчика на селскостопански и хранителни продукти, засегнат от нарушението, неговото икономическо състояние, както и върху отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти, конкуренцията и потребителите на съответния пазар;

2. не особено тежки са нарушенията, при които неблагоприятните правни последици водят до по-значителен негативен ефект върху доставчика на селскостопански и хранителни продукти, засегнат от нарушението, неговото икономическо състояние, както и върху отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти, конкуренцията и потребителите;

3. тежки са нарушенията, при които неблагоприятните правни последици водят до съществен негативен ефект върху доставчика на селскостопански и хранителни продукти, засегнат от нарушението, неговото икономическо състояние, както и върху отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти, конкуренцията и потребителите.

(5) При определяне размера на санкцията КЗК взема предвид следните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства:

1. смекчаващи отговорността обстоятелства:

а) предприемане на действия за преустановяване на нарушението веднага след намесата на КЗК или след сигнал от страна на засегнатите лица;

б) предприемане на мерки за ограничаване на вредните последици от нарушението, като например предоставяне на доброволно, своевременно и съразмерно обезщетение на засегнатите субекти за причинените им вреди;

в) действията на нарушителя са били провокирани от засегнатия от нарушението;

г) активно съдействие от страна на нарушителя по време на разследването извън обхвата на задължението за съдействие по ЗЗК;

д) други съобразно конкретния случай;

2. отегчаващи отговорността обстоятелства:

а) възпрепятстване проучването на комисията;

б) нарушителят извършва нарушение в едногодишен срок от влизане в сила на решение на комисията, с което е наказан за същото по вид нарушение – в този случай основният размер на санкцията може да се увеличи с до 100 % за всяко установено нарушение;

в) нарушителят има сходни прояви в миналото (извършил е друго нарушение по глава седма „б“ от ЗЗК);

г) нарушението създава опасност за или уврежда живота или здравето на потребителите;

д) последиците от нарушението обхващат значителна част от пазара в географско отношение;

е) други съобразно конкретния случай.

VI. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ ЗА НЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯ ИЛИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ НА КЗК

Чл. 23. Имуществените санкции за неизпълнение на решение или определение на КЗК се налагат на основание чл. 100, ал. 1, т. 7 от ЗЗК и се определят, както следва:

1. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) за неизпълнение на решение на КЗК, с което е установено нарушение на ЗЗК и е наложена имуществена санкция, санкцията се определя в двоен размер на първоначално наложената, като размерът ѝ не следва да превишава 10 % от общия оборот на предприятието за предходната финансова година;

2. при неизпълнение на други решения или определения на КЗК³ неизпълнението се квалифицира като тежко нарушение и на нарушителя се налага имуществена санкция, определена по реда на настоящата методика според правилата, приложими спрямо тежките нарушения за съответния вид нарушение.

VII. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ ПО ЧЛ. 100, АЛ. 5 ОТ ЗЗК

Чл. 24. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) КЗК налага имуществена санкция в размер до 1 % от общия оборот за предходната финансова година за нарушенията по чл. 100, ал. 5 от ЗЗК. При определянето размера на санкцията се отчитат характерът, значението и необходимостта на информацията за проучването,

³ Например решение за одобряване на поети задължения и определяне на срок за изпълнението им.

тежестта на извършеното нарушение и смекчаващите и отегчаващите обстоятелства.

VIII. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПЕРИОДИЧНИТЕ ИМУЩЕСТВЕНИ САНКЦИИ ПО ЧЛ. 100, АЛ. 9 И 11 ОТ ЗЗК

Чл. 25. Периодичните имуществени санкции по чл. 100, ал. 9 и 11 от ЗЗК се определят на базата на среднодневния оборот на предприятието, който се изчислява, като общият оборот на предприятието за предходната финансова година се раздели на 365.

Чл. 26. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) За нарушенията по чл. 100, ал. 9 от ЗЗК КЗК налага периодична имуществена санкция в размер до 5 % от среднодневния оборот на предприятието. При определянето размера на санкцията се отчитат тежестта на нарушението и смекчаващите и отегчаващите обстоятелства.

Чл. 27. (Изм. – ДВ, бр. 49 от 2026 г.) За нарушенията по чл. 100, ал. 11 от ЗЗК КЗК налага периодична имуществена санкция в размер до 1 % от среднодневния оборот на предприятието. При определянето размера на санкцията се отчитат тежестта на нарушението и смекчаващите и отегчаващите обстоятелства.

IX. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ГЛОБИТЕ НА ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА ПО ЧЛ. 102 ОТ ЗЗК

Чл. 28. При определяне размера на глобата по чл. 102, ал. 1 – 3 от ЗЗК КЗК взема предвид тежестта и продължителността на нарушението, качеството, в което е действало лицето, имотното му състояние, както и смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства.

Чл. 29. При оценяване на тежестта на нарушението се взема предвид съответно тежестта на нарушението, за което физическото лице е съдействало, или значението на непредоставените доказателство, информация или обяснения за проучването.

Чл. 30. Не се налага глоба на членовете на управителните и контролните органи и на други служители от предприятието, подало искане по чл. 101, ал. 1 от ЗЗК, както и на лица, които към момента на извършване на нарушението са имали такова качество, когато са налице следните условия по чл. 102, ал. 5 от ЗЗК:

1. искането на предприятието отговаря на условията по чл. 101, ал. 1 от ЗЗК;
2. лицата сътрудничат активно на комисията в производството, и
3. искането по чл. 101, ал. 1 от ЗЗК е подадено преди уведомяването на лицата за образуването на производството.

X. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. При определяне на конкретните размери на имуществените санкции, глобите, периодичните имуществени санкции и периодичните глоби КЗК използва закръглени числа.

§ 2. Настоящата методика може да бъде своевременно изменяна и допълвана от КЗК с правила, отразяващи последното развитие на правоприлагането, с оглед повишаване на ефективността на санкционната политика на КЗК.

§ 3. Настоящата методика е приета с Решение № 607 на Комисията за защита на конкуренцията от 10.06.2021 г. на основание чл. 100, ал. 8 от Закона за

защита на конкуренцията и влиза в сила от датата на нейното обнародване в „Държавен вестник“ (Обн. ДВ, бр.51 от 18.06.2021).

§ 4. Настоящата методика отменя Методиката за определяне на санкциите по Закона за защита на конкуренцията, приета с Решение № 71 от 3.02.2009 г. на КЗК, изм. и доп. с Решение № 1024 от 6.10.2009 г., Решение № 330 от 17.03.2011 г. и Решение № 900 от 17.11.2015 г.